

citia , usque ad belli exitum , permansisse ? Sane , ut vidimus , non amor , sed metus , ad Hannibal's partes Brutiorum urbes impulerat ; & belli variantibus eventibus , modo ab illo discedere , modo ad illum accedere , videbantur . Proinde Brutiorum erat Pœno suspecta fides , & amicitia non probata ; præfertim quum viseret , non omnes Brutiorum populos signa sua recepisse , sed alii erant plures , qui Romanorum fidei constans adhærebant .

Hinc fuit , quod Hannibal , Africam petens , magnam Brutiorum multitudinem secum habere voluit ; illos , qui eum comitari noluerunt , occidi jussit ; illorumque fidem , qui secum in Africa militabant , in suspicione semper habuit . Livium consulamus dec . 3 . lib . 10 . qui ita scribit : *Itaque inutili militum turba præsidii specie in oppida Brutii agri , que pauca magis metu , quam fide , continebantur , dimissa , quod roboris in exercitu erat , in Africam transvexit : multis italicī generis , quia in Africam secururos abnuentes , conceperant in Junonis Lacinia delubrum , inviolatum ad eam diem , in templo ipso fœde interfētis .*

Verum adhuc Hannibale in Italia commorante , ex eodem Livio , prafato loco , intelligimus , & superius etiam scriptissimus , multas Brutiorum urbes signa sua reliquisse , ut Romanorum vexilla sequerentur . *Ad Ca . Servilium , Consulem , qui in Brutiis erat , Consentia , Uffugum , Vergæ , Besidiæ , Hetriculum , Sypheum , Argentanum , Dampetia , multique alii ignobiles populi , senescere punicum bellum cernentes , defecere . Non ergo usque ad belli exitum Brutii in Hannibal's amicitia permanserunt , si adhuc Hannibale in eorum provinciis superstite , ab ipso defecerunt . Et quanvis asserat Livius , id tunc contigisse , quando punicum bellum sene-*